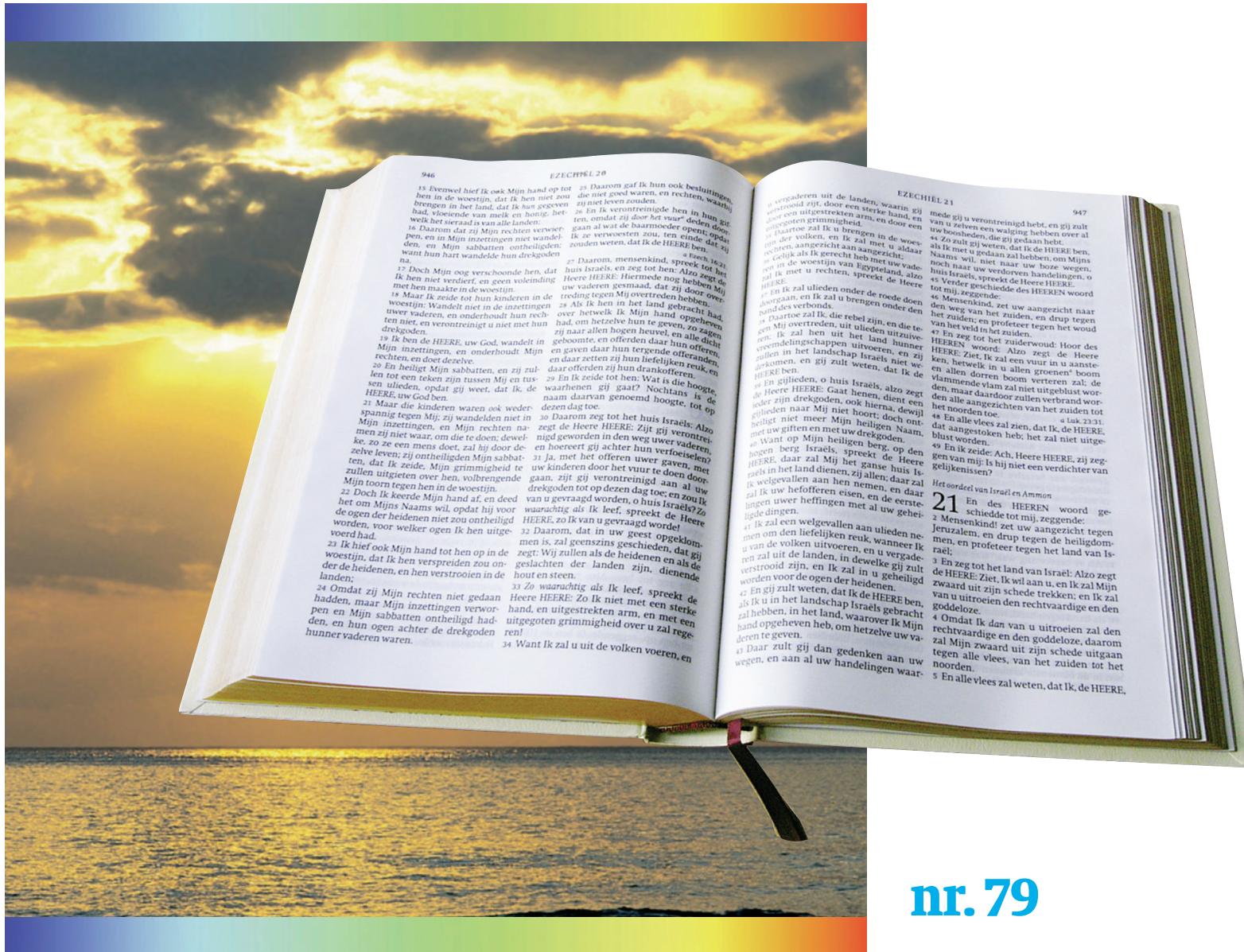

De opstand der volkeren

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig tot lering voor diegene die in de Rechtvaardigheid is.

Opdat de mens Gods volwassen zal zijn, toegerust tot elk goed werk.

(vrij naar 2 Timótheüs 3 : 16, 17)

nr. 79

Bijbelstudie

De gedachte is...

Psalm 2 : 1-12

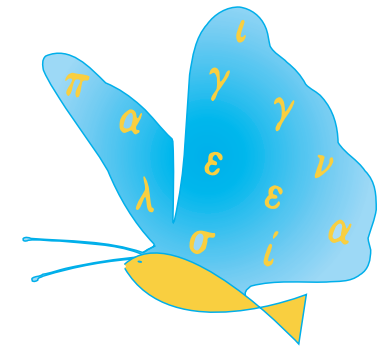
- 1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?
- 2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, zeggende:
- 3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.
- 4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
- 6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.
- 8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.
- 12 ... Welgelukzalig zijn allen, die op Hem vertrouwen.

Waarom toch "woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid? Waarom toch beraadslagen de koningen en vorsten van deze aarde tezamen tegen de Here Jezus Christus? Waarom willen zij niet gebonden zijn aan de Ware God, de Schepper van hemelen en aarde? Waarom erkennen zij niet dat God Zijn Zoon gesteld heeft (gezalfd) over wat Hem toebehoort? Dat is niets anders dan ongelooft!

De volkeren erkennen de Ware God niet en dus ook niet de positie waarin God Zelf hen gezet heeft. Namelijk als aparte volkeren, met ieder zijn eigen land en zijn eigen spraak en met zijn eigen grenzen. Daarom "beraadslagen zij tezamen". De volkeren zullen zich verenigen wegens een gemeenschappelijke vijand, namelijk de Heer Die in de hemel woont. Het is onvoorstelbaar, maar het is waar. Maar Die in de hemel woont zal daarom lachen. De Heere zal hen bespotten, omdat het belachelijk is wat deze volkeren doen. Om de simpele reden dat de Koning Die God Zich gesteld heeft er al is en zal eisen wat Hem rechtmatig toekomt. Het einddoel staat vast!

Wat volgt is dat de Heer tot die volkeren spreken zal. Het zal niet langer stil zijn, zoals dat nu wel het geval is. Dit spreken is echter "in Zijn grimmigheid en in Zijn toorn", leert de Psalm. De koningen worden in Psalm 2 opgeroepen "verstandiglijk te handelen". Vers 12 zegt: "Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne". Sluit vrede met God, erken Hem als "Koning over Sion", is hier de oproep aan de volkeren. Die is ook gericht aan individuele mensen. De volkeren zullen halsstarrig blijken te zijn in hun verzet, zo vertelt de Bijbel. Voor wie de oproep wel aanvaardt, is het laatste vers van Psalm 2 van toepassing: "Welgelukzalig zijn allen, die op Hem vertrouwen".

De in deze serie verschenen titels zijn door anderen bewerkte en op schrift gestelde uitgaven van opgenomen Bijbelstudies van Ab Klein Haneveld.

Stichting Vlichthus

Stichting Vlichthus (KvK: 65348230) heeft een ANBI-erkenning (RSIN: 856075334) en kan haar activiteiten uitvoeren mede dankzij zeer gewaardeerde financiële bijdragen. U kunt ons steunen via:

NL92 RABO 0166 3657 18
t.n.v. Stichting Vlichthus.

De opstand der volkeren

1. Psalm 2	2
Ijdelheid der ijdelheden	2
Wáárom gaan de volken zo tekeer?	3
Heden heb Ik U gegeneerd	3
Bedenken van ijdelheid komt voort uit ongelof	4
De volken verenigen zich	4
Psalm 2 gaat uiteindelijk over de toekomst	5
Het begon bij Babel en eindigt bij Babel	5
De Heer zal spreken in grimmigheid en toorn	6
God spreekt in de Zoon	7
De Zoon zal eisen, vermalen en verbreken	7
Welgelukzalig, enkelvoud en meervoud	8
Onze positie in de hemel	9

1. Psalm 2

Psalm 2 : 1-12

- 1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?
- 2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, *zeggende*:
- 3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.
- 4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
- 5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.
- 6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.
- 7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.
- 8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde *tot* Uw bezitting.
- 9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat.
- 10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde!
- 11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.
- 12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij *op* den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Het is een betrekkelijk korte Psalm, maar de inhoud van deze Psalm is werkelijk bijzonder rijk. Er worden ontzettend veel Bijbelse waarheden bij elkaar verzameld en ons hier voorgehouden. Het begint al heel treffend: Waarom woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid? En het verbaast me elke keer weer, hoe laconiek hier die vraag gesteld wordt. Immers, wij vandaag aan de dag, vragen ons af of de heidenen eigenlijk wel woeden en of de volkeren eigenlijk wel ijdele dingen bedenken. We hebben de neiging namelijk al dat woeden van de heidenen en al dat bedenken van de volkeren, om dat serieus te nemen en om er tegenop te kijken.

Om ons ongerust te maken over datgene wat er in de wereld gaande is. Want dat hier gesproken wordt over de wereldpolitiek, over de beweging van de volkeren, dat lijkt me een duidelijke zaak. Maar het

is opmerkelijk dat hier niet de vraag gesteld wordt: Woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid? Maar: wáárom woeden de heidenen en wáárom bedenken de volken ijdelheid? Dat wil zeggen, dat zij woeden, namelijk ijdelheid bedenken, dat staat helemaal niet ter discussie. Daar willen we het ook helemaal niet over hebben, want als we een beetje vertrouwd zijn met de Bijbelse gedachtegang en met het heilsplan van God, dan moet het ons duidelijk zijn dat dit inderdaad zo is. Dat de heidenen woeden, namelijk tekeer gaan, en dat de volken, wat min of meer hetzelfde is natuurlijk, ijdele dingen bedenken, ijdelheid bedenken.

Ijdelheid der ijdelheden

En voor de goede orde zeg ik er dan nog maar bij dat "ijdelheid" precies hetzelfde is als het begrip "leegheid". Dat wat ijdel is, is dat wat leeg is. Als hier staat dat de volken ijdelheid bedenken, dan staat er in heel eenvoudige termen dat de volken weliswaar wel denken, dat wil zeggen hun verstand gebruiken, maar dat waartoe ze het gebruiken volstrekt leeg is. Het is dat wat koning Salomo later in het boek Prediker naar voren brengt. De man, die alle dingen onder de zon bestudeerd had, naar hij zei, en maar tot één conclusie was gekomen, namelijk dat het al was "ijdelheid der ijdelheden". Het was "ijdelheid en kwelling des geestes", staat er. (Prediker 1 :14; 2 : 11, 17, 26; 4 : 4, 16; 6 : 9)

De nieuwe vertalers hebben er wat moeite mee gehad. Zij hebben dat vertaald met "najagen van wind". Dat vind ik nog lachwekkender eerlijk gezegd. Maar in ieder geval, "kwelling des geestes". Men kwelt zijn geest en de geest is het denken. Maar wanneer wij ons bezighouden met de dingen onder de zon, wanneer we die dingen bestuderen en daar onze verwachting op stellen, dan kwellen wij slechts onze geest. Want het zal altijd blijken dat onze verwachtingen, onze verstandelijke verwachtingen, daarin zeer teleurgesteld zullen worden, want het zal blijken dat het al ijdelheid is en het najagen van wind.

Kwelling des geestes, zegt de Schrift, al wat er is onder de zon. En wat er gebeurt onder de zon, is dat heidenen woeden en dat volken ijdelheid bedenken. Je kunt het niet direct zo zien in het Nederlands, in dit vers, maar de terminologie die hier gebruikt wordt, is een terminologie die normaal gebruikt wordt voor het tekeer gaan van de zee. Ik vind het altijd een treffende illustratie. Ik heb hier voor me Jesaja 17 : 12, waar staat:

Jesaja 17 : 12, 13

12 Wee der veelheid der grote volken, die daar bruisen, gelijk de

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

zeeën bruisen; en *wee* het geruis der natiën, die daar ruisen, gelijk de geweldige wateren ruisen!

13 De natiën zullen *wel* ruisen, gelijk grote wateren ruisen; doch Hij zal hem schelden...

Je vindt dus, daar in Jesaja 17, evenals op vele andere Bijbelse plaatsen, dat het woeden van de zee vergeleken wordt met het woeden van de volkeren. En in de Bijbelse typologie is het dan ook zo dat zee altijd, en onder andere, een beeld is van de volkeren. "De wateren die gij gezien hebt, zijn volken en scharen en natiën en tongen", wordt op één van de laatste bladzijden van de Bijbel gezegd. (Openbaring 17 : 15) Maar zo is het ook al in Jesaja en zo is het ook in de Psalm. Wanneer gesproken wordt over het tekeer gaan van de heidenen, namelijk van de volkeren, dan is het de vergelijking die gemaakt wordt met de zeeën, die tekeer gaan door de wind, meestal, door de één of andere geest, zal ik maar zeggen, door bepaalde onzienlijke krachten, maar inderdaad krachten, die in staat zijn om de zee op te zwepen. Wat dat betekent, dat weten wij in Nederland maar al te goed. Maar hoe dan ook, dat tekeer gaan van die zeeën, hoewel het een geweldige potentie heeft, dat leidt tot niets. Het heeft in ieder geval geen opbouwende waarde en voor zover het wat uitricht, is het altijd afbrekend. Dat is wat de zeeën doen en dat is dus ook wat de volkeren doen.

Wáárom gaan de volkeren zo tekeer?

De vraag is niet óf ze het doen, nee, de vraag is: wáárom doen ze dat? Wat is dat eigenlijk voor zotternij, dat die volkeren zo tekeer gaan? Waarom maken zij zich eigenlijk druk? Want de vraag wordt hier gesteld in de Psalm en in feit wordt het antwoord daar later op gegeven in een uitspraak van God zelf. Die zegt in:

Psalm 2 : 6

6 Ik toch heb Mijn Koning gesteld over Sion, de berg Mijner heiligheid.

Waarom gaan die volkeren eigenlijk tekeer, als vaststaat dat God Zijn Koning gesteld heeft over Sion? "Gezalfd", staat er in de Statenvertaling, maar dat is een incorrecte vertaling. Het moet zijn: "gesteld". God heeft Zijn Koning gesteld over Sion. Dat wil zeggen, dat staat vast, dat is definitief. En die volkeren kunnen tekeer gaan wat ze willen, maar het eind van alles wordt niet gezien hier onder de zon. Het eind van alles, is iets wat plaatsvindt boven de zon. Dat wat God gedaan heeft, is namelijk Zijn Koning stellen over Sion. Die Koning is gesteld inmiddels. Ten tijde

dat deze Psalm geschreven werd, was dat nog niet het geval, maar inmiddels is dat wel degelijk gebeurd. Daar is Gods Koning gesteld over Sion, de berg van Gods heiligheid. Wat die volkeren ook doen en wat zij ook nastreven en op wat voor manier ze dat ook nastreven, het leidt tot niets, want het eind van het verhaal is dat God Zijn Koning ook inderdaad zal openbaren. Hem Die nu gesteld is als Koning, dat wil zeggen, Hij is daartoe aangesteld, Hij zal ook als zodanig als Koning ooit, in de toekomst uiteraard, geopenbaard worden.

Al dat streven, al dat woeden van die volkeren, al dat ijdelheid bedenken van de volkeren, dat leidt tot niets, eenvoudig omdat de afloop van de historie vaststaat. Ik moet zeggen dat ik er persoonlijk grote moeite mee heb om me te verplaatsen in de gedachtegang van de wereld. Als ik sommige uitspraken hoor of lees, dan rijzen mij de haren soms te berge. Dan realiseer ik me ineens, even in een moment, waar de wereld eigenlijk mee bezig is. Dat de wereld een onzekere toekomst voor ogen heeft en plannen maakt. En ieder probeert op zijn eigen wijze - en meestal zeg ik dan maar op zijn eigen eigenwijze wijze - te redden wat er te redden valt, naar eigen inzicht. Zogenaamd voor onze kinderen, want die willen we toch ook een menswaardige toekomst geven en meer van dat soort dingen. Ik kan me daar nooit in thuis voelen in die gedachte. Ik kan dat ook nooit begrijpen. Het is een wereld die mij vreemd is en ik prijs me daarin gelukkig. Eenvoudig omdat ik geleerd heb - als gelovige - dat die historie van deze wereld vaststaat en dat wat er ook gebeurt, het toch uiteindelijk leidt tot dat ene einddoel. Niet doordat de volkeren bezig zijn, niet doordat de heidenen woeden, maar doordat God Zijn Koning gesteld heeft. Voor ons is dat helemaal fantastisch, omdat in onze dagen, die Koning al gesteld is. Dat wil zeggen, voor ons het is niet meer toekomst, voor ons is dat al verleden tijd. Die Koning is gesteld.

Heden heb Ik U gegeneerd

Over het stellen van die Koning wordt hier gezegd, in vers 7, uit de mond van de Heer Zelf:

Psalm 2 : 7

7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Gij zijt Mijn Erfgenaam, is de strekking van zo'n vers. Heden heb ik U gegeneerd. Het is een uitspraak, die later in Handelingen 13 : 33 wordt aangehaald.

Handelingen 13 : 33

33 Gelijk ook in den tweeden psalm geschreven staat: Gij zijt
Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

In Handelingen 13 wordt door de apostel Paulus gezegd dat dit stellen gebeurd is bij de opstanding, of dóór de opstanding, van Christus. Dat Hij opstond uit de dood als de Zoon en als de Erfgenaam en daardoor als de Koning. Daar wordt dit vers uit deze Psalm verklaard en wordt er gezegd, dat het vervuld is in de opstanding van Christus. Door Zijn opstanding werd Hij de Koning en werd Hij Degene Die hier in Psalm 2 werd aangekondigd, namelijk de Koning over de heidenen en over de volkeren. Hem namelijk, Die de heidenen zou verpletteren of onderwerpen met een ijzeren scepter. Dat is wat hier wordt aangekondigd.

Bedenken van ijdelheid komt voort uit ongelooft

Als je die dingen gelooft, dan kun je jezelf de vraag stellen, waarom woeden die heidenen eigenlijk? Wat maken ze zich eigenlijk druk? En waarom bedenken de volken ijdelheid? Wel, in feite kan dat alleen maar uit ongelooft. Ik heb me vaak afgevraagd, ik bedoel het niet als kritiek, maar ik moet er weleens over nadenken, dan horen wij over presidenten van de Verenigde Staten, die dan zo'n geweldig Christen zouden zijn. En dat ontken ik niet, dat zal wel zo wezen, dat weet ik niet, dat kan ik niet controleren, maar ik vraag me altijd af, wat je als Christen in zo'n positie nou eigenlijk zou moeten. Denkt u daar weleens over na? Als je de Schriften bestudeert, als je bestudeert welke toekomst de volkeren hebben, waar het toe zal leiden, hoe de volkeren stuk voor stuk uiteindelijk ook onderworpen zullen worden aan de Here Jezus bij Zijn wederkomst; wat moeten die volkeren dan nu? Welke richting zouden zij nou moeten bewandelen? Als u nou richting moest geven aan de ontwikkeling van een bepaald volk, welke richting zou u dan inslaan? Ik weet het echt niet. Ik prijs mij gelukkig dat ik er niet mee belast ben, eerlijk gezegd. Ik zou het niet weten.

Wat doen we met de politieke situatie in de wereld? Ik ben maar een gewone jongen en kan zeggen: daar hebben wij mensen voor, die dat regelen en daar houden we het dan maar op, gelukkig. Maar je zult maar op zo'n positie zitten, en wat dan? Wij volgen misschien al die besprekingen die er gevoerd worden, met name in verband met het Midden Oosten. Maar welke richting zouden wij willen volgen? Aan welke kant staan wij dan? Dan denk ik weleens, die kant waar ik sta, die is er eigenlijk helemaal niet. Want al die kanten, die vertegenwoordigd worden in het woeden der heidenen en in het bedenken der volkeren, zijn allemaal hier

op aarde, allemaal in het horizontale vlak. De kant waar wij ons bevinden ligt in een totaal ander vlak. Dat is een kant die ook helemaal geen rol speelt in die bewegingen en in het bedenken van de volkeren. Immers, wij weten meer dan die volkeren weten. Politici zijn mensen die richting willen geven aan de ontwikkeling van een land, in het gunstigste geval. Maar wij weten, welke richting er ook aan gegeven wordt, wat de afloop is en waar het op uitdraait. En dat is de moeilijkheid.

De volkeren verenigen zich

Daarom, wij stellen ons nogmaals de vraag: Waarom woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid? Wel, het antwoord wordt niet onmiddellijk gegeven, maar er wordt wel een toelichting op gegeven, waaruit dat dan bestaat. Want er staat meteen achteraan in vers 2:

Psalm 2 : 2, 3

- 2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, zeggende:
- 3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.

Ik geloof dat dit zo'n beetje de enige plaats is in de Bijbel waar ronduit gesproken wordt over het vergaderen van de volkeren. Dat volkeren, die van oorsprong verdeeld zijn, tot één worden. De klemtoon ligt hier ook op dat "zij beraadslagen tezamen".

Het merkwaardige is dat volkeren juist ontstaan zijn door de verdeling van de mensheid. Dat was geheel in overeenstemming met Gods wil, zoals we dat vinden in het boek Genesis, in verband met dat wat er na de zondvloed gebeurde in de dagen van Nimrod en in de dagen van Babel. In verband met de spraakverwarring in Babel wordt gezegd dat de aarde onder de volkeren verdeeld werd. En andersom, dat de volkeren over de aarde verdeeld werden. Het is God geweest die de mensheid heeft onderverdeeld in volkeren, met ieder zijn eigen land en zijn eigen spraak en met zijn eigen grenzen. We lezen dat in het boek Genesis.

We vinden dus dat de verdeling van de mensheid in onderscheidene volkeren, in overeenstemming is met de wil van God. Het eigenaardige is nu dat we hier in Psalm 2 lezen dat de koningen der aarde en de vorsten tezamen beraadslagen. Zij verenigen zich. Alleen het eigenaardige is dat die vereniging van de volkeren tot stand komt,

omdat die volkeren zich een gemeenschappelijke vijand hebben "aangeschaft". Dat is een heel eenvoudig gegeven, dat is in het verleden wel meer gebeurd. Als iemand een wereldrijk, of iets wat erop lijkt, moest stichten, dan probeerde hij altijd de onderworpen volken te verenigen, bij voorkeur door ze een gemeenschappelijke vijand te geven. Meer dan eens heeft het Joodse volk daartoe moeten dienen, om maar een voorbeeld te noemen. Volkeren verenigen in hun haat tegen bijvoorbeeld het Jodendom. Of tegen het Christendom, want ook dat is wel gebeurd. Wat hier gezegd wordt, is dat volkeren zich zullen verenigen wegens een gemeenschappelijke vijand, namelijk de Heer Die in de hemel woont. De Heer en Zijn Gezalfde. Het is onvoorstelbaar, maar het is waar. Dan lezen zij in Handelingen 4 : 25:

Handelingen 4 : 25, 26

- 25 Die door den mond van David Uw knecht, gezegd hebt:
Waarom woeden de heidenen, en hebben de volken ijdele dingen bedacht?
- 26 De koningen der aarde zijn *te zamen* opgestaan, en de oversten zijn bijeenvergaderd tegen den Heere, en tegen Zijn Gezalfde.

Daarmee wordt Psalm 2 dus toegeschreven aan David. De koningen der aarde zijn tezamen opgestaan - let wel, tezamen - en de oversten zijn bijeen vergaderd tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde. De Psalm wordt letterlijk geciteerd en van toepassing gebracht op de dagen van de apostelen. Dit was direct na de kruisiging van de Here Jezus. En het commentaar is dan in vers 27:

Handelingen 4 : 27

- 27 Want in der waarheid zijn vergaderd tegen Uw heilig Kind Jezus, Welken Gij gezalft hebt, beiden Herodes en Pontius Pilatus, met de heidenen en de volken Israëls;

Hier in Handelingen 4 : 27 worden Herodes en Pilatus samen genoemd met de heidenen en de volken Israëls. Daar is een goede reden voor, want Herodes was officieel de koning der Joden, in die dagen. De koning van Judea, de koning der Joden, en hij vertegenwoordigde officieel het Joodse volk. Pilatus was de stadhouder, de plaatsvervanger dus van de keizer in Rome, en daarom de vertegenwoordiger van de overige volken der aarde. Herodes was de vertegenwoordiger van Israël en Pilatus was de vertegenwoordiger van de andere volkeren der aarde. En dat staat er dan ook achter, namelijk: "met de heidenen en de volken Israëls". Waarmee maar gezegd is dat "heidenen" slaat op alle volkeren der aarde, behalve

Israël. Daarom wordt Israël apart genoemd. Want wat hier gezegd wordt, is dat die volkeren en die heidenen uit Psalm 2 :1, dat dat van toepassing is op de heidenen in het algemeen, maar ook op Israël. En dat dus alle volkeren der aarde, inclusief Israël, zich verzamelen, zich verenigen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde. Dat is wat we in de Bijbel lezen. Dat is in het verleden gebeurd.

Psalm 2 gaat uiteindelijk over de toekomst

Wanneer we Psalm 2 lezen, dan zullen we zien dat het uiteindelijk over de toekomst gaat. Dat het gaat over Hem, Die Zich uiteindelijk als Koning zal openbaren en de heidenen zal hoeden met een ijzeren roede. Het boek Openbaring, hoofdstuk 12 met name, spreekt over dezelfde zaak, over die mannelijke Zoon, Die de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede.

Openbaring 12 : 5

- 5 En zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.

Waarmee dus gezegd is, dat dit nog niet vervuld is en nog steeds toekomst is. Wat in de toekomst zal gebeuren, daar hebben we een voorafschaduw van gezien in Herodes en Pontius Pilatus. Samen de vertegenwoordigers van de gehele mensheid, van alle volkeren der aarde, inclusief Israël. En zij werden het eens. Van Herodes en Pilatus staat dat zij vijanden waren, maar dat zij vrienden werden nadat zij gezamenlijk de Here Jezus hadden veroordeeld. Voor de rest van hun leven waren ze vrienden, het staat er uitdrukkelijk. Het is een vervulling van deze Psalm, waarmee we dus zien dat de volkeren der aarde zich inderdaad zullen verenigen. In de loop der eeuwen zijn er velen geweest die zich hebben beziggehouden met het streven tot het komen van "verenigde naties". Met kleine letters dan, want zo bedoel ik het ook echt, maar daar komt het wel op neer. Het verenigen van alle volkeren der aarde, bij voorkeur onder één regering en bij voorkeur met één gemeenschappelijke vijand. Want wat de Bijbel ons leert, vanaf Genesis, is dat waar de volkeren proberen hun verdeeldheid om te zetten in een eenheid zonder Christus, daar is die eenheid gericht tegen Christus.

Het begon bij Babel en eindigt bij Babel

Daarom was het de Heer Zelf Die de volkeren verdeelde vanuit Babel. Maar wat wij later in de Bijbel lezen is dat in de toekomst, ook in wat nu nog toekomst is, dat de volkeren zich weer verenigen zullen, en wel, waar

anders dan in Babel? Wat we vervolgens ook lezen in Openbaring is dat dat Babel alsnog verwoest zal worden en onderworpen zal worden aan Christus. Het komt er in het kort op neer dat het boek Openbaring ons leert dat zodra Babel - dan de hoofdstad van de wereld - in de toekomst aan Christus zal onderworpen zijn, dat wil zeggen verwoest zal worden, op dat moment is het Koninkrijk van Christus over alle volkeren gevestigd, omdat Babel de stad is, die het koninkrijk over de volkeren der aarde heeft. (Openbaring 17) En wat in Babel begon, namelijk de verdeling van de volkeren, dat eindigt weer in Babel. Daar komen de volkeren weer bij elkaar, omdat ze één gemeenschappelijke vijand hebben, namelijk Degene Die God gesteld heeft tot Koning over Sion, de berg Zijner heiligheid.

Ik heb weleens de wat wrange gedachte dat we vandaag aan de dag zo'n verenigde naties in die zin nog niet kennen, omdat men die gemeenschappelijke vijand in feite nog niet helemaal gevonden heeft. Maar één ding weet ik, dat die gemeenschappelijke vijand zich zal aandienen, en dat in de nabije toekomst de Heer Zich zal melden als Degene Die het recht heeft op de troon der volkeren der aarde, te beginnen bij Israël uiteraard en vervolgens over de overige volkeren.

Dan gaat het om de strijd tussen Christus en de volkeren der aarde, die zich tegen Hem verenigd hebben. Dat wordt hier aangehaald. Maar hoe dan ook, de volkeren hebben altijd diezelfde neiging gehad. Iedere dingen bedenken, opstand tegen God en zelf hun weg bepalen, naar eigen inzicht. En wat in de Bijbel het meest verwerpelijk is dat een mens kan doen, dat is het hoogste ideaal van een democratie, namelijk, een ieder doet wat goed is in zijn eigen ogen. Het is grof gezegd misschien, maar als ik het moet samenvatten, komt het daar op neer, zonder iets te willen veroordelen. Waar het om gaat, is dat ik u wil voorhouden wat de Schrift ons voorhoudt, namelijk dat die volkeren zo tekeer gaan tegen God en tegen Zijn Gezalfde en zeggen: "Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen". En dan vragen we ons af: wat doet de Heer daartegen? Als wij denken dat wij er wat tegen moeten doen, dan zouden we ons eerst moeten afvragen: wat wil de Heer dat er tegen gedaan wordt? Wat doet Hij er Zelf tegen en wat zouden wij er dan tegen moeten doen? En dan lees ik maar gewoon door:

Psalm 2 : 4

4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.

Dat wil zeggen dat de Heer Zelf die hele situatie van de volkeren en de

heidenen niet eens serieus neemt. Tenminste dat lees ik. Die in de hemel woont zal lachen. De Heere zal hen bespotten. Niet alleen haalt Hij Zijn schouders erover op, maar er staat: "Hij zal hen bespotten". Eenvoudig omdat het belachelijk is wat deze volkeren doen. Om de simpele reden dat die koning niet meer hoeft te komen, maar dat de Koning Die God Zich stellen zou, inderdaad alreeds gesteld is. Hem Die de volkeren zou onderwerpen, Hij is er! Hij is gestorven, maar Hij is opgestaan uit de dood en daarom geworden tot een Erfgenaam van alle dingen, een Erfgenaam van de gehele schepping (Hebreeën 1 : 2) en daarom zeker een Erfgenaam van de volkeren der aarde.

De Heer zal spreken in grimmigheid en toorn

En dan staat er achteraan:

Psalm 2 : 5

5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn...

Dat heeft de strekking van daarná, uiteraard. Eerst lacht Hij en bespot hen en vervolgens daarna zal de Heer tot hen spreken, tot die volkeren, maar dan wel in Zijn grimmigheid en in Zijn toorn. In Openbaring heet het iets anders, daar staat dat de Heer zal komen en dat een zwaard van Zijn mond uitgaat.

Openbaring 19 : 15

15 En uit Zijn mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenen slaan zou. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede; en Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods.

De Here Jezus Christus zal spreken in grimmigheid en toorn. Dat wat uit Zijn mond uitgaat, dat woord, dat is grimmigheid en toorn, namelijk een zwaard. Het zwaard waarmee Hij deze volkeren zal onderwerpen. Wat hier dus geleerd wordt, is in overeenstemming met wat het Nieuwe Testament zegt, namelijk dat er een tijd zou zijn waarin die Koning gesteld zou zijn over Sion, maar waarin die Koning nog niet zichtbaar zou zijn, waarin die Koning nog niet geopenbaard zou zijn. En nog sterker, een tijd waarin die Koning niet eens zou spreken, alleen maar zou lachen en de wereld en de volkeren zou bespotten.

Precies zoals de Heer Zich hier gedraagt, tegenover het woeden der heidenen en de ijdelheid van de volkeren, precies zo vinden we dat geïllustreerd in de Here Jezus en de apostel Petrus. Weet u nog dat het

stormde op de zee, dat die wateren tekeer gingen. Bij de ene gelegenheid was het zo dat de Heer sprak tot de wateren en Hij zei: "Zwijg, wees stil."

Markus 4 : 29

29 En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte.

Na het spreken van de Here Jezus waren die volkeren stil. Dat wil zeggen, de wateren waren stil, maar het één is een beeld van het andere uiteraard. Dat is wat in de toekomst gaat gebeuren.

Bij een andere gelegenheid vinden we dat de Heer wandelt over het water, over die zee, en dat zelfs de apostel Petrus wandelt over die zee. (Matthéüs 14) Men maakte zich niet druk over die zee, men maakte zich niet druk over dat je erin ten onder kunt gaan, dat je erin kunt verdrinken. Of dat die zeeën tekeer kunnen gaan en zelfs hele landen van de kaart weg kunnen spoelen. Integendeel. Waar het om gaat in het geval van de apostel Petrus, is dat hij zijn blik zou wenden op Hem, Die gesteld zou zijn, of gesteld zou worden tot Koning over de volkeren der aarde, tot Koning over Sion, de berg van Gods heiligheid. Dat is wat ons hier wordt voorgehouden. God neemt die heidenen niet serieus, eenvoudig omdat Hij Zijn Koning gesteld heeft. Die strijd, die daarvoor nodig was, is in feite al gestreden. Wat we in de toekomst verwachten, is simpelweg de uitwerking, de realisering van wat in het verleden tot stand gekomen is. En wat tot stand kwam, was de opstanding van Christus en daarom de aanstelling van Christus als de Zoon en Erfgenaam over deze ganse schepping. Wat we in de toekomst verwachten is dat Hij Zich als zodanig zal openbaren en dat Hij inderdaad zal spreken in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid. Spreken, met Zijn Woord.

God spreekt in de Zoon

Het eigenaardige is dat God iemand is Die per definitie spreekt. In den beginnen was het Woord. Dat Woord was bij God en het Woord was God. (Johannes 1 : 1) Dat wil zeggen dat God Woord is en dat God dus per definitie spreekt, namelijk Zich openbaart. En wanneer wij vandaag aan de dag menen te moeten vaststellen dat God niet spreekt, dan zeg ik: dat is volstrekt juist. Maar het is omdat God alles gezegd heeft wat er te zeggen viel. God heeft eertijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaders gesproken (Hebreeën 1 : 1) en hij heeft in deze laatste dagen, zegt de apostel, tot ons gesproken in, of door, de Zoon, Welke Hij gesteld heeft

tot een Erfgenaam van alles. Welke, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden heeft teweeggebracht, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen. (Hebreeën 1 : 3) God spreekt in de Zoon, God heeft gezegd wat er gezegd moest worden. En wij kennen het levende Woord van God, namelijk de Here Jezus Christus, Die de Zoon en de Erfgenaam en de Koning geworden is.

Sinds dat Woord gesproken is, sinds alle Woord van God gesproken is, sinds die tijd zwijgt God. Er valt niks meer te zeggen. Wat God doet is lachen, omdat de overwinning behaald is en omdat het belachelijk is wat de volkeren doen. En zo staat het hier ook.

Psalm 2 : 6

6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.

Dat wil zeggen, dat was toch al geregeld?

Psalm 2 : 7a

7a Ik zal van het besluit verhalen...

Het zal doorverteld worden, bij gelegenheid.

Psalm 2 : 7b

7b ...: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.

Dat besluit is inmiddels verhaald. Ik heb u al gewezen op Handelingen 13, waar het aangehaald wordt en ik wijs nog maar eens op Hebreeën 1, waar het aangehaald wordt; op Hebreeën 5, waar het aangehaald wordt en in de Evangelien wordt het aangehaald. Die Zoon, die Koning is Christus, Die gesteld is tot een Erfgenaam van alles.

De Zoon zal eisen, vermalen en verbreken

Wat hier staat, is dat God de Vader, tot God de Zoon zegt:

Psalm 2 : 8

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.

Wanneer we praten over God de Vader en God de Zoon, dan is het vandaag aan de dag zo dat de Vader tot de Zoon gezegd heeft: "Eis van Mij en Ik

zal U geven." De Zoon heeft nog niet geëist, maar dat is een kwestie van tijd. Wanneer Zijn tijd gekomen is, dan zal die Zoon eisen en dan zal Hij verschijnen en die volkeren aan Zich onderwerpen. Dat staat er ook in vers 9.

Psalm 2 : 9

9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; ...

Met geweld. IJzer is dat wat alles vermaalt en verbreekt, zegt Daniël. De Heer zal vermalen en verbreken met een ijzeren scepter. Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat. Dat is wat vaststaat. Dat is niet wat wij hopen, het is niet dat wat wij bidden, dat is wat definitief zal gebeuren op het moment dat de Heer Zijn mond weer zal opendoen om te spreken. En dan zal Hij spreken in toorn en grimmigheid en er zal een zwaard uit Zijn mond uitgaan. En de vermaning, de praktische toepassing die hierop volgt, is een heel duidelijke. Er staat:

Psalm 2 : 10

10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde!

Richters der aarde, dat zijn zij die de aarde "richten", namelijk richting geven. Laat u tuchtigen, handelt verstandiglijk. Waaruit bestaat dat verstandig handelen? Dat staat er achter:

Psalm 2 : 11

11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.

Verheugt u dat God Zijn Koning gesteld heeft en met beving, omdat het ook inderdaad gerealiseerd zal worden, dat God zal spreken en Zijn Koning zal openbaren. Het advies is dan ook:

Psalm 2 : 12

12 Kust de Zoon...

Namelijk, stel u in verbinding met de Zoon, kom in gemeenschap met die Zoon, met Hem namelijk, Die tot Koning gesteld is.

Psalm 2 : 12

12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, ...

Wanneer is dat? Wel, wanneer Hij zal spreken in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid, volgens vers 5.

Psalm 2 : 12

12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden.
...

Want dat is wat gaat gebeuren. En dan besluit de Psalm met:

Psalm 2 : 12

12 ... Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Eigenlijk moet je van daar af meteen weer doorlezen in Psalm 1 : 1.

Psalm 1 : 1

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, ...

Daar begint het verhaal en het eindigt met:

Psalm 2 : 12

12 ... Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Welgelukzalig, enkelvoud en meervoud

Psalm 1 zegt: welgelukzalig is de man, in het enkelvoud. En die Man, die daar genoemd wordt, is niemand anders dan de Heer Zelf. Dat is Christus Zelf, Die "niet wandelde in de raad der goddelozen, noch stond op de weg der zondaren, noch zat in het gestoelte der spotters". Die niet meedeed aan het woeden der heidenen of het bedenken der ijdelheid van de volkeren, maar Wiens lust was in des Heeren wet. Dat is de Here Jezus, Die Zich onderworpen heeft tijdens Zijn aardse omwandeling hier, aan het Woord van God, en daarom gesteld is tot een Koning.

Het gedeelte eindigt met: "welgelukzalig zijn allen die op Hem betrouwen". Dat wil zeggen, het gaat niet alleen over Christus, maar het gaat ook over allen die in Christus zijn. Het gaat over allen die hun vertrouwen stellen in Hem, Die door God gesteld is tot een Koning over Sion. En dat in de tijd waarin God niet spreekt, waarin de hemel zwijgt en van koper lijkt te zijn. Eenvoudig omdat God alles gezegd heeft, wat er te zeggen viel. We hebben dat Woord dat aan ons gegeven is. Wij zijn niet in onwetendheid, we zijn niet als wezen achtergelaten. (Johannes 14 : 18) Het is de Geest die ons in alle waarheid geleid heeft en ons de verborgenheden van Gods wil bekend gemaakt heeft. Wij weten wat God gezegd heeft, Hij hoeft het niet te herhalen. Het is eenmaal

geweest, dat is voldoende. Wij houden ons aan dat Woord vast en wij geloven dat de Heer Zijn Koning gesteld heeft en dus in de toekomst zal openbaren.

Onze positie in de hemel

En ik kom dan tot slot terug op vers 4, daar staat:

Psalm 2 : 4

4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.

Wie "Die in de hemel woont" is, staat er achter: "de Heere zal hen bespotten". Die in de hemel woont, is de Heere, dat is waar. Maar ik ken nog "Iemand", Die in de hemel woont. Wij zelf. Immers, de Schrift leert ons niet alleen dat Christus opgestaan is uit de dood en gezet is ter rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen, (Hebreeën 1 : 3) maar er staat ook dat wij, als gelovigen, met Hem zijn opgewekt en met Hem gezet zijn in de hemel. (Efeze 2 : 6) De positie van Christus nu in de hemel, in afwachting van dat Hij de volkeren zal onderwerpen, diezelfde positie wordt gedeeld door allen die op Hem betrouwen (vertrouwen). En daarom: "welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen". Welgelukzalig zijn allen, die in Christus zijn.

Wij zijn degenen die in de hemel wonen. En daarom is het niet alleen de Heer Die lacht om dat gedoe in de wereld, maar daarom zijn wij het die met Hem lachen. Ik meen dat heel serieus. Wij zijn degenen die ons niet druk maken over dat wat de wereld doet. Wij zijn degenen die ons niet druk horen te maken over de richting die de wereld ingaat. In de eerste plaats, omdat wij weten welke richting de wereld ingaat, omdat God het ons geopenbaard heeft. En in de tweede plaats, omdat wij weten dat Gods einddoel ook inderdaad bereikt zal worden, omdat wij geloven dat het waar is wat God gezegd heeft over Zijn Zoon, Die de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede. Daar gaat het om.

Als we dat weten, omdat God dat gesproken heeft, waarom zouden wij ons dan nog druk maken? Er wordt voor iedereen en voor alles in de natuur gezorgd. (o.a. Mattheüs 10) Diezelfde God zorgt zeker ook voor hen die inmiddels eerstelingen geworden zijn van een Nieuwe Schepping. Ook dat is onze taak niet. Wij lachen, wij hebben rust gevonden, wij hebben vrede gevonden. De wereld niet, die gaat tekeer, maakt zich druk, het leidt tot niets.

Ik hoop niet dat u diezelfde weg van de wereld bewandelt, van zich druk maken, actief zijn, bezig zijn, zus bezig zijn, zo... en geen rust kennen. Als wij de wereld om ons heen zien dan moeten we ons realiseren dat wij niet zwemmen in die wateren en proberen ons hoofd boven water te houden, maar dat wij erover lopen. Dat het water ons draagt aan de ene kant, maar aan de andere kant, dat we er boven verheven zijn, omdat wij zien op Hem, Die de volkeren onderwerpt. Op Hem, Die door God gesteld is als Koning over alle volkeren, op Hem, Die onze overste Leidsman is en onze Voleinder des geloofs. (Hebreeën 12 : 2) Op Hem, in Wie wij gezeten zijn in de hemel, te rechterhand Gods.

Dat is Bijbelse waarheid. Dat is niet afhankelijk van uw gevoelens, dat is niet afhankelijk van uw daden. Het is afhankelijk van het feit dat God dat ronduit en rechtstreeks in Zijn Woord zegt. En dat is glashard, gelukkig wel, anders zou ik het niet durven zeggen.

Dat is iets waar we ons vertrouwen op stellen, op de Rots, Die niet wankelt. Vertrouwen op "de Steen, zonder handen afgehouden". Die Steen zal straks de hele aarde vullen en alle koninkrijken der aarde vermalen. (Daniël 2 : 34, 45)

Er is niks waar wij bang voor hoeven te zijn.

Wij verwachten het van de Heer.

"Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen".

Amen

